

Sygn. akt II CSK 862/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa Syndyka Masy Upadłości "C." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w upadłości likwidacyjnej przeciwko "W." Spółce Jawnej w G. o zapłatę, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 czerwca 2017 r., na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 28 kwietnia 2016 r., sygn. akt X Ga (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Okręgowego z dnia 28 kwietnia 2016 r. naruszenie art. 378 § 1 k.p.c., art. 393 § 1 i art. 359 § 2² k.c. oraz art. 127 ust. 1 i art. 134 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego, a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła:

- występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: czy realizacja świadczenia w ramach stosunku zapłaty, powstałego między przyrzekającym a osobą trzecią w wyniku świadczenia na rzecz osoby trzeciej zawartej między zastrzegającym a przyrzekającym jest czynnością prawną w rozumieniu art. 127 Prawa upadłościowego i naprawczego i czy w konsekwencji tego syndyk może na podstawie art. 134 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego domagać się bezpośrednio od osoby trzeciej zwrotu tego, co wskutek tej czynności ubyło z majątku upadłego,

- potrzebą wykładni art. 393 k.c. w związku z art. 127 art. 127 Prawa upadłościowego i naprawczego pod kątem przytoczonego zagadnienia prawnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi doniesłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Zagadnienie wskazane przez stronę powodową nie ma takich cech. Kwestie objęte tym zagadnieniem były już przedmiotem wyjaśnień Sądu Najwyższego w innej sprawie wytoczonej przez stronę powodową na tle stanu faktycznego zbieżnego ze stanem faktycznym niniejszej sprawy (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2017 r., V CSK 361/16). Nie ma obecnie potrzeby ponownego ich rozważania przez Sąd Najwyższy.

Ze względu na wyjaśnienia zawarte w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2017 r., V CSK 361/16, nie było też potrzeby podjęcia przez Sąd Najwyższy postulowanej przez stronę pozwaną wykładni art. 393 k.c. w związku z art. 127 Prawa upadłościowego i naprawczego pod kątem przytoczonego w skardze kasacyjnej zagadnienia prawnego.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej strony powodowej do rozpoznania.

aj